

Nr 1465

av fru Jonäng
om verksamheten vid SJ:s verkstäder.

För SJ-verkstäderna i landet gäller att de f. n. har en beläggning på i genomsnitt ca 60 %. För att en lönsam produktion skall erhållas beräknar man att omkring 20 % av verkstäderna avyttras.

Mot den bakgrunden är det förvånande att verkstäder måste upphöra med beställningsarbete från industriföretag i bygden. Så är fallet med Bollnäs verkstadsfilial.

Verkstaden har tidigare haft större och mindre beställningsarbeten i svets och plåt för privata industriföretag. Denna möjlighet föreligger ej längre till nackdel både för verkstaden själv och för den industriella verksamheten i bygden.

Dessa legoarbeten förs över till andra verkstäder ofta på långt avstånd trots att SJ-verkstaden har lokaler och maskiner. Arbete finns således ytterligare, men man har anställningsstopp och kan ej under sadana omständigheter ta emot beställningsarbete.

Vid Bollnäsverkstaden tillverkas bl. a. buffertthylsor.

Enligt uppgifter kommer emellertid bufferttillverkningen att flyttas utomlands: man skall gå in för standardmodeller med internationella mått, och denna tillverkning beräknas ske billigast och mest rationellt utomlands.

Jag finner det orimligt att ett statsföretag som SJ samtidigt som det erhåller medel från staten söker sig utomlands med sina beställningar av materiel, och detta i ett läge när flera arbetstillfällen behöver skapas här hemma och när SJ:s egna verkstäder borde ha kapacitet över för ytterligare tillverkning.

Med hänvisning till det anförda hemställes

att riksdagen hos regeringen kräver en översyn av gällande principer för SJ:s verkstäders utläggning av legoarbeta och SJ:s beställningar utomlands.

Stockholm den 27 januari 1975

GUNNEL JONÄNG (c)